

[Krag.]

nu stiller, gives lempeligere Vilkaar for Krisekassernes Aabning og for deres Genaabning, hvis Lukning har maattet finde Sted, saaledes at jeg føler mig overbevist om, at jeg er paa den sikre Side, naar jeg siger, at i dette Aar, 1929—30, vilde der gennem Fortsættelseskasserne, Krisekasserne, som de nu kaldes, være blevet udbetalt et Dagpengebeløb paa ca. 5 Mill. Kr., som i det væsentlige vilde være sparet i den samlede Hjælpekasseudbetaling, et Beløb, hvormed Kommunerne altsaa i alt væsentligt udgiftsmæssigt vilde være blevet lettet. Men dette viser, at vel spiller den langvarige Arbejdsløshed en betydelig Rolle for Hjælpekasseudgifternes kolossale Vækst, men ikke — saaledes som jeg ogsaa tidt har paastaet — en ubetinget Hovedrolle, thi disse 5 Mill. Kr., som jeg her skønsmæssigt er kommet til, er jo kun $\frac{1}{3}$ af Udgiften til Hjælpekasserne i 1929—30, og det er betydeligt under Halvdelen af Stigningen i den aarlige Hjælpekasseudgift, sammenlignet med 1920. Men netop derfor knyttede vi ogsaa vor Fremsættelse af Forslaget om Oprettelse af Fortsættelseskasser til Forudsætningen om, at Forhandlinger saa kunde optages paa andre sociale Lovgivningsomraader, og her henviste vi naturligvis i første Række til vort Forslag om en ændret Hjælpekasseordning, idet vi jo er af den ganske bestemte Opfattelse, at den nuværende Hjælpekasse-lovgivning er utidssvarende og Genstand for en Anvendelse, som er langt udenfor, hvad denne Lovgivnings Fædre nogen Sinde har tænkt sig, en Anvendelse, som har en demoraliserende Indflydelse i vide Kredse af Befolkningen og foranlediger en økonomisk Byrde for Kommunerne, der er overordentlig tung at bære. Og at det er saaledes, det har den højtærede Socialminister jo ogsaa erkendt, idet han i sin store Socialreform i Virkeligheden foreslaar hele Hjælpekasseinstitutionen ophævet.

Den samlede Hjælpekasseunderstøttelse var i 1929—30 lige ved 15 Mill. Kr.; i København, i Storkøbenhavn, kan jeg sige, godt $6\frac{1}{2}$; i Provinsbyerne $5\frac{1}{4}$, i Landkommunerne $3\frac{3}{4}$, ialt ca. 15 Mill. Kr., og Antallet af Hovedpersoner, som modtog Understøttelse gennem Hjælpekasser, var i Storkøbenhavn 33 750, i Provinsbyerne 31 700, i Landkommunerne ca. 34 000, hvilket altsaa viser, at den gennemsnitlige Ydelse pr. Hovedperson i København ligger væsentlig højere end i nogen anden Del af Landet. Den gennemsnitlige Ydelse i København pr. Hovedperson er ca. 200 Kr., medens den i Provinsbyerne

er ca. 160 Kr., i Landkommunerne ca. 95 Kr. Der er her Forhold, som virkelig trænger og alvorligt trænger til Opklaring.

Jeg har før talt om her i dette høje Ting, hvad der var kommet til min Kundskab om, paa hvilken Maade man overfor arbejdsløse anvender Hjælpekasseløvgivningen, og vi har med Hensyn til Hjælpeforanstaltninger overfor arbejdsløse Personer haft et straalende Eksempel paa, hvad der kan hende, i den berømte eller berygtede Revolvermand fra Rigsdagen og de Resultater, han understøttelsesmæssigt har faaet ud af sit Vaadeskud her. Ja, nu stirrer den højtærede Socialminister paa mig og ryster paa Hovedet, hvilket vel sagtens skal betyde, at vedkommende ikke har faaet Hjælp af offentlige Kasser i den Periode. Jeg ved dog ikke, om det er det; det skal betyde. Jeg ved, at den højtærede Socialminister af sin egen Lomme har givet den vedkommende 25 Kr., men det rakte jo ikke langt. (Af-brydelse af *Einer Jensen*). Det ærede Medlem spurgte? (*Einer Jensen*: Havde han ikke Lov til det?). Det maa De spørge Socialministeren om. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede Socialminister har det, om han muligvis skal spørge sin Frue. Jeg har ingen Indflydelse paa det og kan ikke besvare Spørgsmaalet. Men det er i alt Fald bekendt, at gennem en lang Tid har den samme Person faaet 25 Kr. om Ugen, og det fremgaar af hans Forklaring — og jeg har ikke set det modsagt —, at i visse Uger er Beløbet forhøjet til 50 Kr. Han har foretaget Lystrejser til Fyn og Nordjylland til et samlet Beløb af adskillige Hundrede Kroner, og sluttelig har han, da han ikke opnaaede en fast Plads, men kun midlertidigt Arbejde, som hurtigt ikke passede ham, ved paa ny at foretage et Attentat, denne Gang ikke med en Revolver, men med en Brosten, søgt at sikre sig den faste Plads, som han efter denne sin Gerning mente at have Krav paa. Ja, den højtærede Socialminister mishager det, at jeg taler om den Sag... (*Socialministeren* [Steincke]: Ja, jeg synes det er for tarveligt!). Det kan godt være, De synes det, men det er ikke tarveligt at søge Oplysning om, hvad det er for Midler, der her er bragt i Anvendelse, fra hvilke Kasser disse Midler er hentet. Og selv om de skulde være hentet fra den Kasse, som fyldtes ved den offentlige Indsamling her i Hovedstaden sidste Vinter, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at ved en saadan Anvendelse, med de Beløb, der her er udbetalt, og til de Formaal, her er Tale om, har man handlet stik imod, hvad der var bekendtgjort for Offentligheden med Hensyn til de